

Várakozás – reménység

Az elmúlt hetekben testben-lélekben készülődtünk, vártuk karácsony ünnepét.

Vártunk és reménykedtünk, s valamiféle titokzatos vágy fonta át szíveinket, érzéseinket: mi is adni akartunk valamit azoknak, akiket szeretünk. Mert mi nagy ajándékot kaptunk az Úr Jézus Krisztus születésével, mely úgy lesz maradandó életünkben, ha továbbadjuk másoknak. Ez a szeretet – ha megtartjuk kisebbedik, ha megosztjuk szaporodik, növekszik. Az Ige így fogalmaz: „*Ki milyen lelki ajándékot kapott, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai*” (1 Pt 4:10). Az új esztendő első napjait éljük. Minden nap ajándék, vajon bölcsen tudjuk-e felhasználni? Élni tudunk-e a hétköznapi lehetőségeivel, embertársaink, barátaink, szomszédaink, munkatársaink között?

„*Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.*” (Jel 3:20) Jézus Krisztus a szívünk ajtaja előtt áll 2005-ben is. Még vár, türelmesen áll, bebocsátásra várakozva. Nyiss ajtót Olvasó, engedd be Őt! Egy-egy veszteség által Ő szól, terveid sorra romba dőlnek; hirtelen betegség miatt a szokásos életviteledet nem folytathatod – Ő zörget. Minden azon múlik, elér-e füledig zörgetése, hívó szava? Ő ma még várja, hogy a bajokon, problémákon keresztül felismerd Őt, meghalljad szavát, mert szólni akar hozzád.

Bebocsátást vár életedbe, szívedbe. Ma még hív, ma még vár. Lehet, hogy holnap már késő, de itt van még a ma, a jelen. Élünk vele!

Jézus Krisztus mondja: „*...én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek.*” (Jn 10:10)

HUSZTA TIBORNÉ

Ímé, mindent újjá tesztek

*Már nagyon elavult ez a világ,
Ki kellene cserélni motorját.
Itt-ott minden javításra szorul,
Mert a bűntől nagyon hamar avul.*

*Isten szépnek, s jónak teremtette,
De a bűnös ember tönkretette.
Isten nem fog hozzá javítgatni,
Hatalma van mindent kicserélni.*

*Új eget, új földet teremteni,
Hol nem fognak bombát robbantani,
Nem lesz többé háború a földön,
Békében él az ember örökkön.*

*Nem egy évben egyszer ünnepelni,
S az újévet vígan köszönteni,
Mert olyan világban fogunk élni,
Mit soha meg nem kell újítani.*

RÁCZNÉ GERŐ LÍDIA

Január 1.

*Elment... megjött a másik év,
itt van titokkal rakottan,
de benne Jézus jön felénk,
s felénk szívünk szavára dobban.*

*Hordunk karácsonyt, égi fényt,
s kiérve a téli borúból
újabb csodák váróiként
megyünk Felé a keskeny úton...*

FÜLE LAJOS

**Kegyelemteljes, boldog új
esztendőt kívánunk min-
den kedves Olvasónknak!**

A Biblia értéke

Újsághír: „Elektronikus zárlat okozta a weimari könyvtártűzet, mely során 30 ezer könyv veszett oda. A károk több 10 millió euróra rúgnak. Jó hír, hogy Luther 1534-es Bibliája megmenekült. Az eddigi információk szerint a könyvtár dolgozói valóságos hősként kezelik azt a tűzoltót, aki saját életét nem féltve visszaroht az égő épületbe, hogy a gyűjtemény legnagyobb kincsét megmentse.”

Ezt a Bibliát az teszi értékesé, hogy kevés van belőle a világon. Számomra a tartalma miatt értékes. Megtudtam belőle, hogy Jézus megszabadított bűneimtől, és annak következményeitől, és hogy örök életem van, tapasztalhatom Isten jelenlétét minden nap az életemben, és hogy minden ami történik velem, a javamra fog válni, és minden napra kapok útmutatást belőle.

A zsoltár írójával vallom én is: „*Jobb nekem a te törvényed, mint ezernyi arany és ezüst.*” (Zsolt 119:72) „*Ínség és nyomorúság ért engem, parancsolataid mégis gyönyörködtetnek.*” (Zsolt 119:143) „*Úgy örülök beszédednek, mint aki nagy zsákmányra talál.*” (Zsolt 119:162)

Van néhány Bibliám. A legkedvesebb az, amit a bemelegítésemkor kaptam. Benne Gerő bácsi szép írásával a timóteusi ige: „*Legy péld a hívőknek...*”

Ma is vannak a világban olyan helyek ahol hiánycikk a Biblia. A Szeretetszolgálat munkatársai meglepődve látták, hogy lapjaira szedik szét a Bibliát, hogy minél több ember tudja olvasni az Igét.

Régebben hallottam azt a történetet, hogy a háborúban egy hívő ember életét a mellényzsebében lévő Biblia mentette meg úgy, hogy felfogta a puskagolyót.

Több lelkipásztor is említette a szószékéről is, hogy örülnek ha a gyülekezet tagjai is vele együtt keresik ki az idézett igehelyeket. A 70-es évek elején nem lehetett mindig Bibliát kapni. Az egyik kolléganőmet (aki egyébként KISZ titkár volt) felvették a jogi egyetemre, és az egyik tananyaghoz kellett volna a Szentírás. Én tudtam adni neki. Jó lett volna ha nem csak egy tanulmányi segédanyagnak tekinti az Isten szavát.

Az 1956-os megemlékezések során kérdeztek egy embert aki a határon át menekült, hogy mit vitt magával az útra. Azt mondta, hogy a számára legfontosabb dolgokat tette a csomagjába. Ahogyan fogyott a testi ereje, fokozatosan felülvizsgálta a csomagját és amiről úgy gondolta, hogy tudja nélkülözni, azt eldobta. Azonban (katolikus lévén) az imakönyvét végig vitte magával, az nem vált feleslegessé.

Amikor olvastam az újsághírt, ezek a „bibliás” történetek jutottak eszembe. Valódi érték akkor teremődik, amikor az olvasott és hallott Ige tovább él bennünk, elvégzi az átalakító munkát, és ez megnyilvánul szavainkban, cselekedeteinkben.

„*Mert Isten igéje élő és ható, élesebb minden kétélű kardnál, és áthatol az elme és a lélek, az izületek és a velők szétválásáig, és megítéli a szív gondolatait és szándékait. Nincsen olyan teremtmény, amely rejtve volna előtte, sőt mindenki mezítelen és fedetlen az ő szeme előtt. Neki kell majd számot adnunk.*” (Zsid 4:12-13)

SIPOS TERÉZIA

Arany Alkony

2004. november 28-án szolgáltunk az idős felebarátaink között. Gajárszky Magdolna, evangélikus testvérnő bizonyágtételét hallhattuk megtéréséről, majd legújabb verseskötetéből olvasott fel, melynek mottója így hangzik:

„*Ha lelkednek kínja éget,
kötözd mások mélyebb sebé,
így felejtet – a tiédet.*”

Utána Gerő Sándorné igemagyarázatát hallgathattuk.

Szabó Kitti és Oláh András Gajárszky Magdolna egy-egy versét szavalták.

Oláh Péter és Oláh Eszter furulya muzsikája hangzott el.

ifj. Szűcs Gábor zongorajátékában gyönyörködhettünk.

Végül közösen énekeltünk, elmondtuk az Úr imáját, a Miatyánkot.

HTNÉ

Íme, az Úr szolgálóleánya

Lukács 1:26-38

részletek a 2004. december 5. délelőtti igehirdetésből

Jézus személyiségének egyedülálló voltát, titkát fejezik ki ezek az evangéliumi sorok. Jézus Krisztus Isten Fia, egyben Mária fia is. De nem Józsefé. Hogyan történt Jézusnak a Szentlélektől való fogantatása? Nem mond el róla a Biblia annyit, amennyit emberi kíváncsiságunk tudni szeretne. Ugyanis nem célja az igei tudósításnak Jézus emberi testben fogantatásának biológiai leírása, hanem a tanúságtétel arról, hogy Isten ígéreteit megtartja, vagyis a megígért Szabadító születésének bejelentése.

De mit tudunk meg a részletekről?

Mária, egy tiszta életű, istenfélő, jegyben járó fiatal lány, Galilea Názáret nevű kis eldugott falujában élte a maga egyszerű életét. Biztosan készült a házasságra, és emberi számítás szerint joggal arra gondolhatott, hogy anyjához, naganyjához, a korabeli asszonyok sokaságához hasonlóan fogja ő is leélni mai szemmel nézve eseménytelen életét.

De nem így történt. Egyszer csak váratlanul megjelent előtte egy angyal. Mária megdöbbsent. Meglephette, hogy az idegen még tisztelettel, Isten nevében köszöntötte is őt. Ugyanis abban az időben, abban a kultúrában nem volt szokás a nőket köszönteni. Majd miután megnyugtatta, hogy ne féljen, Isten rendelését közölte vele: „Íme fogansz méhedben, és fiút szülsz...” (Lk 1:31), stb. Minden szava meglepő, értelmetlen volt Máriának. Csupán annyit fogott fel, hogy másállapotba kerül, és nem értette hogyan történhet meg ez, hiszen ő tisztességes lány, férfival nem volt még, nincs is dolga: „...Hogyan lehetséges ez, mikor én férfit nem ismerek?” (Lk 1:34), kérdezte vissza. – Válaszként folytatódott az angyali kijelentés: „A Szentlélek száll

reád, és a Magasságos ereje árnyékoz be téged...” (Lk 1:35).

A Szentlélek leszállása, a Magasságos erejének „beárnyékozása” nem a legkifejezőbb magyar szó, de ezzel fordították, ez terjedt el nyelvünkben. A lényeg, hogy Isten teremtő jelenléte működött, nem emberi módon, Jézus emberi testben való fogantatásánál. A teremtő Isten különleges teremtő tettéről van szó. A Szentlélek, aki a világ teremtésekor már cselekvően jelen volt: „...Isten Lelke lebegett a vizek fölött” (1 Móz 1:2), ez a Szentlélek volt jelen Jézus testi fogantatásánál. Hiszen nem teremtmény az Úr Jézus Krisztus, hanem öröktől fogva mindörökké Isten. Csak Jézus embe-

ri testének volt teremtője a Szentlélek. Talán úgy írhatnánk körül, hogy a fogantatás Mária szívében és elméjében keresztül történt akkor, amikor meghallotta Isten szavát, és hittel elfogadta azt. Hiszen ez derül ki a következő szakaszból: „Ekkor így szólt Mária: *Íme, az Úr szolgálóleánya: történjék velem a te beszéded szerint!...*” (Lk 1:38) De ugyanerről a hitből fakadó, alázatos engedelmességről szólt néhány sorral később Mária ismét:

„Magasztalja lelkem az Urat, és az én lelkem ujjong Isten, az én Megtartóm előtt, mert rátekintett szolgálóleánya megaláztatott voltára...” (Lk 1:46-48) Isten rátekintett valakire, aki kész volt szolgálni neki. Aki alázatosan, engedelmesen alárendelte magát az Úr akaratának, Isten üzenetének. Mária nem értette ugyan az isteni üzenetet, a kijelentést, de hittel elfogadta. Nem fogta fel, mit jelentett ki az angyal, miért éppen őt, pontosan mire választotta ki Isten, és ennek milyen következményei lesznek. Egy bizonyossága volt: Ha az Úr ezt üzeni neki, akkor az biztosan igaz, és jó. Az összes többi az Úrra lehet bízni. Állók Uram-Istenem rendelkezésére. – S ebben az alázatban, ebben a hitben lehet a mindenkori hívők példája Mária!

Ma is vannak Istennek küldöttei, akik hirdetik az Ő akaratát. És aki Isten akaratát, Igéjét alázatosan befogadja, abban megfog az új élet, a Jézus élete. S ezek az emberek hittal átélnek, mások pedig láthatják róluk, hogy a Krisztus él bennük. Pál apostol megfogalmazásában: „...többé tehát nem én élek, hanem Krisztus él bennem; azt az életet pedig, amit most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta értem.” (Gal 2:20) „*hogy a Krisztus lakjék szívetekben a hit által, a szeretetben meggyökerezve és megalapozva...*” (Ef 3:17) Így történik: hallom az Isten üzenetét, akaratát, melynek lényege: „Isten téged a kegyelmébe fogadott, és nagyon szeret, kiválasztott boldog életre, örök életre. Nem kell elmerülnöd a sárban, bűnben, szennyben, haszontalan küszködésben; nem kell nyomorultul, depressziósan, vagy éppen a világi élvezetekben tobzódva, de lényegében céltalanul tengetned az életedet, végül nyomorultul elpusztulnod; mert mássá lehetsz. Indulj el az én utamon, engedelmeskedj nekem!” – Aki ezt elhiszi, és engedelmeskedik Isten szavának, vezetésének, az tényleg mássá lesz, kiemelkedik a bűnből, és küldetésben, új életben indul. Abban, amire őt Isten kiválasztotta, hogy a Krisztust hordozza magában és mások előtt. Valaki eltervezi, mit csináljon, hogyan éljen. Megvannak hozzá a szempontjai, még csak nem is biztos, hogy azok rosszak. Egyszer azonban elhangzik az isteni kijelentés, és ő meghajol előtte Mária alázatosságával. Akkor megszületik valami krisztusi. Megerősödik az új ember, és a hit által benne élő Krisztus jut szóhoz, és cselekszik általa. Így történik ez ma, itt közöttünk is.

Kérdezem: Így történik ez valóban a mi életünkben is? A te életedben is Olvasó testvérem az Úrban? Jellemző-e ránk (férfiakra is) Mária magatartása? Amennyiben Isten akarata, üzenete keresztülhúzza a mi elképzelésünket; ha kiderül, hogy az Ő elképzelései mások mint a mieink; Ő más feladatot bízna ránk; tudunk-e Mária alázatosságával, hitével válaszolni: „Íme, az Úr szolgálóleánya/szolgálója történjek velem a te beszéded szerint!” Ezt az engedelmes, hívó embert, ezt az új embert ugyanaz

a Szentlélek teremti, aki által fogantatott az ember Jézus Krisztus. „*Mint akik nem romlandó, hanem romolhatatlan magból születtetek újjá, Isten élő és maradandó igéje által.*” (1 Pt 1:23) – fogalmazzák meg az Ige szavai.

Két fontos tény tudunk meg a fenti szentírási szakaszból Máriáról:

- Mélységesen és őszintén alázatos volt.
- Hittal elfogadta Isten kijelentését akkor is, ha nem értette meg teljesen.

Mikor Mária személye szóba kerül, a Szentírás alapján néhány tényre figyeljünk:

Nekünk, **protestáns** keresztyéneknek jobban meg kell hallani Isten Szavából azt a biztatást, hogy komolyan kövessük Mária alázatát és hitét.

A másik résznek, a **római és a keleti** keresztyéneknek is azt kell meghallaniuk, hogy Mária alázatát és hitét kövessék; a róla szóló bibliai kijelentésekhez, de csakis azokhoz kell és szabad ragaszkodniuk.

- Mert Máriát úgy mutatja be nekünk a Szentírás, mint Isten alázatos szolgáját, és nem úgy, mint „nagyboldogasszonyt, menny királynőjét”, stb. Az ég királynőjének való tömjénezés Isten büntetését vonta Izrael népére (lásd: Jer 44:15-23).
- Mária nagy kegyelmet kapott, különleges feladatra választotta ki őt Isten, amikor Jézus anyja lehetett. De hogy nagy kegyelemben részesült, éppen az mutatja rászorultságát a kegyelemre. Mária született bűntelenségéről nem szól az Ige.
- Jézus tökéletesen elvégezte a megváltást, nincsen, soha nem is volt anyja segítségére, közreműködésére szorulva benne.
- Jézus mennybemeneteléről szól a Szentírás, Máriáról nem.
- „*Mert egy az Isten, egy a közbenjáró is Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus*” (1 Tim 2:5). Arról nem szól az Ige, hogy Mária közbenjárására is szükségünk lenne.

Tiszteljük Máriát, és bárcsak mi is tudnánk hozzá hasonló alázattal meghajolni az Úr akaratát előtt! De nem vesszük, nem vehetjük körül vallásos tisztelettel sem személyét, sem különböző képmásait, mert azt Isten a Tízparancsolatban nagyon határo-

zottan megtiltotta minden teremtményre vonatkozóan. Mária pedig teremtmény: Istentől kiválasztott, csodálatos kegyelmet kapott, egyedülálló feladatot elvégzett ember. Olyan, akinek hite és alázata világító példa számunkra.

Jézus Krisztus „Fogantatott Szentlélektől, született Szűz Máriától” (Apostoli Hitvallás részlete). Ez nem azt jelenti, hogy az Istenből ember lett, vagy egy emberből Isten lett, hanem azt, hogy az isteni és az emberi természet Jézus Krisztus személyében egyesült. Így tudja Jézus összekötni a mennyet és a földet, ezért tudta megadni Istennek az Őt megillető elégtételt, áldozatot a mi bűneinkért.

Ezek ismeretében adjunk hálát a megváltó Jézusért. Gondoljuk végig az Ő fogantatásának, születésének, szenvedésének, halálának, és feltámadásának titkát. Tudatosuljon bennünk, hogy nekünk ehhez személyes közünk van. Jézus mindent értünk, miattunk, helyettünk szenvedett el. Ebből fakadó alázattal, hittel fogadjuk az Igét, s engedjünk a Szentléleknek, aki bennünk is új embert, új, krisztusi természetet tud teremteni.

MEZEI GÉZA

Tisztelt „Élő Gyülekezet”!

A Budapest József utcai Baptista Gyülekezet egyik szolgálattevője önzetlen jóvoltából, szinte hiánytalanul, számról-számra családom megkapja a „Testvérek” újságot. Minden megkapott számát alaposan, és kellő alázattal olvastuk, és értelmeztük az írásokban foglalt gondolatokat. Őszintén megvallom és megvalljuk, hogy nyugalmat és feltöltődést csepegtetett sérült lelkünkbe, gondolkodásunkba, hogy mindennapi gondjainkat, bajainkat Isten sugallata elviselhetőbbé tette, teszi. Ezért hálásak vagyunk.

Ezen gondolatok és érzések készítették – és a 2004. novemberi számban, első oldalon megjelent „Reformáció” című írás (szerzője Kovács Zsolt) – arra az azonosuló kinyilatkoztatásra, mely szerint magamat is protestánsnak

valló keresztyén vagyok, és lelkileg megerősödtem abban a hitben, hogy „egy az Isten”! Értelmekkel, melyet belső érzésem is megerősít, azonosulok a reformációról szóló cikk elmélyült reform gondolataival.

Egyúttal gondolataimban visszaidézem azt a pár közös imát, melynek résztvevője voltam a József utcai Baptista Gyülekezetben, amikor is feltöltődtem, miközben egy belső erő mintha elmosta volna bennem a családi, hétköznapi gondjaimat, problémáimat. Istentisztelet után hazafelé menet az úton más gondolatom nem volt, mint az igehirdetés, az igemagyarázat reám vonatkozó része. Ezúton is kérem a jó Istent, áldja meg gyülekezetünket, szolgálóikat, az említett cikk íróját, hogy gyarapodjanak, és még fizikailag és lelkileg is részese lehessen közösségük áldásának.

Gyergyószentmiklós, 2004. november 5.

Isten nevében, sok szeretettel:

MOLNÁR JÓZSEF ÉS CSALÁDJA

Beteg voltam és meglátogatatok...

Gyülekezetünk beteg, idős, megfáradt testvéreit hordozzuk imádságainkban. Lehetőségeink szerint látogassuk őket. Beszélgetünk, imádkozunk velük, értük. Egy telefonhívás, pár soros levél, igés kártya is nagy örömet okoz nekik.

A felsorolt testvérek címe, telefonszáma Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható:

<i>Boszogi Jánosné</i>	<i>Erdei Béláné</i>
<i>Ganda Pálné</i>	<i>Groska Erzsébet</i>
<i>Hetzke József</i>	<i>Kántor Imréné</i>
<i>Kárpáti Tivadarné</i>	<i>Liptai Sándorné</i>
<i>Nagy Sándorné</i>	<i>Pap Lászlóné</i>
<i>Rumbold Gyula</i>	<i>Sallay Lajos</i>
<i>Sebők Györgyné</i>	<i>Selymes Gyuláné</i>
<i>Szabó Lajosné</i>	<i>Szalai Mihályné</i>
<i>Szebeni Gyula</i>	<i>Tóth Imréné</i>
<i>Vecseri József</i>	<i>Vodiczky Mária</i>

Tollasodó dínók

Az evolúciótan hiányzó láncszemei közül az egyiket igyekeznek pótolni a „Tollas dinoszauruszok” című kiállítás. A Magyar Természettudományi Múzeum nem keveset próbál bizonyítani, mint hogy a „ragadozó dinoszauruszok nem haltak ki, hanem a tollak és a repülés képességének kifejlődése révén madarakká alakultak”. A közvéleménnyel már régóta igyekeznek elhitetni, hogy a ma élő madarak nem mások, mint „évmilliók lassú fejlődése” során átalakult őshüllők. A rafinált gondolat a XIX. századi Thomas Huxley angol biológustól származik, aki olyan buzgó népszerűsítője volt a darwinizmusnak, hogy kortársai a „Darwin buldogja” becenevet ragasztották rá. Látható módon az ő régi eszméjének felfrissített, XX. századvégi változatával van dolgunk. A kiállítás a madarak „véletlenszerű kifejlődésének” világnézetét hirdeti. A „dínók madárrá alakításában” a kulcsszerepet a tollaknak szánták. A téves feltételezés szerint az őshüllők a környezethez való alkalmazkodás során a hideg ellen növesztettek tollakat, hogy ezekkel szigeteljék testüket. Később tollaik egy részét repülésre alkalmassá változtatták. Innen már csak egy ugrás a végkövetkeztetés: ha tollas dinoszauruszt sikerül találni, akkor mindez egy csapásra bizonyítható. A Budapesten megnyílt kiállítás leletei, nemzetközi szinten 1996-ban keltettek feltűnést. Sajnos megbízható tudományos folyóiratban soha nem kerültek részletes leírásra, csak az utóvizsgálatokról szóló elemzéseket ismerjük. Nem tették például közzé a lelet-együttes hitelességét bizonyító röntgen- vagy CT felvételt, amely kizárná hamisítás vagy több kövület egymásra rakódásának lehetőségét. Mindennek ellenére 2004-ben ismét sláger lett a tollas dínó. Ezúttal hazánkban terjed a tévhit, amit sajnálatos

módon, tudományos köntösbe bújtattak. Nézzük meg, mit is sikerült kideríteni eme szenzációs kövületről, amire 1996-ban a kínai Liaoning tartományban bukkantak, majd később külföldre szállítottak. A bulvársajtó éveken át hatásvadász cikkeket közölt róla. Ez a szenzációhajhász hírverés még az ateista világnézetűeket is kételkedővé tette a lelettel kapcsolatban. Az 1997-es vizsgálatok után, a körültekintően gondolkodó természettudósok sok kérdést vetettek fel. Az állat légzőszerveinek maradványait a hüllőkhöz hasonlították, abban a madarakra jellemző kisebb méretű tüdőnek és az ahhoz kapcsolódó kiterjedtebb – a repülést segítő – légszakoknak nem találtak nyomát. A csontváz testhatárain (főleg a tarkónál) megfigyelhető ún. „kirojtosodásokat” először tollaknak vélték, de később ezt nem tudták megerősíteni.

Azokat egyes hüllők bőr alatti kollagén szálaihoz, vagy „szórszerű” tarajos képződményeihez hasonlították. Így nem bizonyítható, hogy tollak találhatóak a csontvázat körülvevő fél centiméteres lenyomatokban. A „madárdínó” csont-kövületek mikroszkopikus szerkezete is inkább a hidegvérű hüllőkére és nem a melegvérű madarakéra emlékeztet. A „dínóból madár” elmélet érveit főleg külső jegyek (a test felületén kialakuló tollak) alapján állították össze. Viszonylag kevés jelentőséget tulajdonítottak a repüléshez szükséges tollak, szigetelő pehelytollaktól jelentős mértékben eltérő szerkezetének. Nem magyarázható, hogy a tollszárakról szétálló lágy pihék miként kapcsolódhattak volna össze merev repülőtoll rostokká. És ugyanakkor miért maradt meg mégis egy részük pihés szigetelő tollként a madaraknál. A madártollak felnagyításakor látható Isten teremtő munkájának mérnöki pontossága. Ilyen szerkezet nem jöhet létre véletlenszerűen. Érdemes alaposan meg szemlélni a kinagyított evezőtollak finom szerkezetét. Amit ott látunk, az a Teremtőt dicséri, nem pedig a véletlen műve. Még a kisebb dinoszauruszok is a repülés szempontjából teljesen

kedvezőtlen farnehéz testalkatúak. A csöppet sem légies alkatú dínókat ugyan nem, de a szenzációt viszont sikerült fölröppeníteni. A bukott ember Isten nélküli elgondolása a madarokról, és Isten csodálatos alkotó munkája, amelyet a teremtés ötödik napján hozott létre, egymással kibékíthetetlen ellentétben állnak (vö. Ézs 55). Ez abban is látható, hogy Isten milyen tökéletesre és kecsesre teremtette a madarakat és mennyire másként formálta meg a szárazföldi állatokat. Teremtőnk az ötödik napon hívta életre a repkedő madarakat és a vízben nyüzsgő állatokat. A hatodik napon alkotta meg a szárazföldi állatokat. Az evolúciótan szerint a madarak a szárazföldi állatokból „fejlődtek ki”. Ennek bizonyítására a most kiállított kövület azonban nem alkalmas. Tehát az evolúciótan hiányzó láncszeme továbbra is hiányozni fog. A kínai tollas dínó alaposabb tudományos vizsgálat után „tollfosztott” lett. A múzeumlátogatót viszont a kiállítás szervezői úgy tekintik, mintha tollas lenne a háta. Hát kit is néznek akkor madárnak?

forrás: *Biblia és Gyülekezet, 2004. október*

WEBER ISTVÁN

Nyárlőrincen jártunk...

Vasárnapról vasárnapra hangzott a hirdetés: október 8–10-ig házaspár hétvége Nyárlőrincen. Eleinte nem éreztem, hogy nekünk is ott a helyünk, hiszen még olyan fiatal házaspár vagyunk... Aztán rá kellett jönnöm, hogy pont ez a lényeg! Később belegondolva nagyon jó lehetőséget láttam arra, hogy kicsit jobban megismerkedjem a gyülekezet ezen körével. Egyszerre izgalmassá vált a dolog és várni kezdtem.

Péntek este, mikor megérkeztünk, kicsit olyan volt, mintha valakinek a saját lakásába cseppentünk volna. Mindenki olyan természetesen és otthonosan mozgott az Emmaus-ház folyosóin, hogy nem volt nehéz feloldódni. A jó koszt, a kedves, vendégszerető házigazdák, a vidám, ámde tartalmas beszélgetések még családiasabbá tették számomra a légkört. És ez jó volt. Sok mindenről írhatnék, hiszen minden momentum az újdonság

erejével hatott. De helyett hadd ragadjak ki két „apró” dolgot a teljesség igénye nélkül.

Ami nekem – és úgy gondolom, rajtam kívül több nőtestvérnek talán a legmaradandóbb volt, az a szombat délutáni női beszélgetés, ahol először – be kell valljam – meglepett, de később megindított az az őszinte együttgondolkodás, együttérzés, ami szerintem leginkább a nők különleges sajátja, és ami ott, akkor olyan szépen kibontakozott. Jó volt látni azt is, hogy a szülők mellett a gyerekek is egy értékes hétvégét töltötték együtt egymással és a pesztráikkal. És ezt bizonyítandó egy nagyon aranyos meglepetésműsorral készültek a szüleiknek: énekeltek, zenéltek, verset mondtak.

Írhatnék még a Bukovszky házaspár tanításairól, a szombat esti vidám vetélkedőről, az igazán értékes személyes és csoportos beszélgetésekről és sok egyéb másról is, de nem teszem. Inkább hálát adok Istennek, hogy ott lehettem azon a hétvégén. Elsősorban azért, mert van egy Segítőtársam, akit Ő adott nekem (köszönöm!). Aztán azért, mert ebbe a gyülekezetbe helyezett minket, és látni enged egészséges, hívó családokat.

A hétvégén áldást – személy szerint – leginkább nem a tanításokból, hanem a közösség megtapasztalásából nyertem, ami úgy hiszem, legalább olyan fontos. Legyen Övé a dicsőség!

NYÁRINÉ ERIKA

Ugye mi nem így ünnepeltünk?

Az 2005. évi egyetemes imahét (imanyolcad) belső-józsefvárosi programja		
Időpont	Helyszín	Szolgálók
január 16. vasárnap, 16 óra	Szent József Római Katolikus Plébánia-templom VIII. Horváth Mihály tér 7.	Kertész Géza evangélikus lp.
január 17. hétfő, 18 óra	Külső-Józsefvárosi Református Egyház-község VIII. Kőrös u. 13.	Bajzáth Ferenc róm. kat. plébános
január 18. kedd, 18 óra	„Mandák Mária” evangélikus szeretetotthon VIII. Karácsony S. u. 31/33.	Papp János baptista lp.
január 19. szerda, 18 óra	József utcai Baptista Gyülekezet VIII. József u. 12.	Spisák Attila evangélikus lp.
január 20. csütörtök, 18 óra	Külső-Józsefvárosi Református Egyház-község VIII. Kőrös u. 13.	Bacscai Bálint református lp.
január 21. péntek, 18 óra	Nap utcai Baptista Gyülekezet VIII. Nap u. 40.	Győri Kornél baptista lp.
január 22. szombat, 16 óra	Józsefvárosi Evangélikus Gyülekezet VIII. Üllői út 24.	Szélné Sebor Lilla református lp.
január 23. vasárnap, 16 óra	Józsefvárosi Református Egyházközség VIII. Salétrom u. 5.	Kovács Dávid református lp.

Névnapiak – január

Két nagy ünnep van mögöttünk, pihenés, evés, ivás. Lesz-e még névnapios testvéreinknek energiája névnapot ünnepelni? (Aki ünnepel...) Kiket köszönhetünk névnapijukon?

A gyülekezeti névsor alapján kilenc testvért találtam. (Rövid kitérő: Egyes gyakori keresztnemek többször is szerepelnek a naptárban, ilyenkor próbálok tekintettel lenni a szokásokra. Előfordulhat félreértés, tévedés, amikért elnézést kérek!) Nos lássuk az ünnepeket, először a testvérnőket: **Magyarné Kulcsár Piroska, Szűcs Gáborné Sára, Szalai Mihályné Ágnes, Szél Imréné Piroska, Liptainé Veress Ágota.**

Továbbá a férfi testvérek, akik egybehangzóan az Attila nevet viselik: **Kulcsár Attila, Magyar Attila, Schuller Attila, Sólyom Attila.** Mindenható Jahve Atyánk áldása kísérje névnapios testvéreink ünnepeit, hétköznapijait.

Utólag elnézést kérek **Bögös János** testvértől, aki kimaradt a decemberi névnapiosok közül – de nem a megváltottak seregéből.

„Vigadjatok az Úrban ti igazak! Az igaz emberekhez illik a dicséret.” (Zsolt 33:1)

KOVÁCS ZSOLT

Új könyv ajánlat a Szent Gellért Kiadótól:

 Gyököcssy Endre: Zarándokúton Jézussal
keménynyelvtáblás, 197 oldal – 2200 Ft.

„Kézfogás a magasból” sorozat legújabb példánya:

 A Szeretet a földre született

– 220 Ft.

Kedves Olvasóink!

Következő lapzártánk **január 26-án szerdán** lesz. A februári megjelentetésre szánt írásokat, tudósításokat, közérdekű információkat, verseket, képeket eddig az időpontig kérjük az újság készítőinek átadni, vagy a mezeigeza@hotmail.com e-mail címre elküldeni.

a **Szerkesztőség**

Budapest József utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest, VIII. József u. 12.

www.baptista.hu/jozsefutca

Rendszeres alkalmaink:

Vasárnap 9⁰⁰ imaóra / közös bibliatanulmányozás, 10⁰⁰ és 17⁰⁰ istentisztelet.

Szerda 18⁰⁰ istentisztelet.

Péntek 18⁰⁰ ifjúsági óra.

Énekórak: vasárnap 16⁰⁰, szerda 19⁰⁰.